

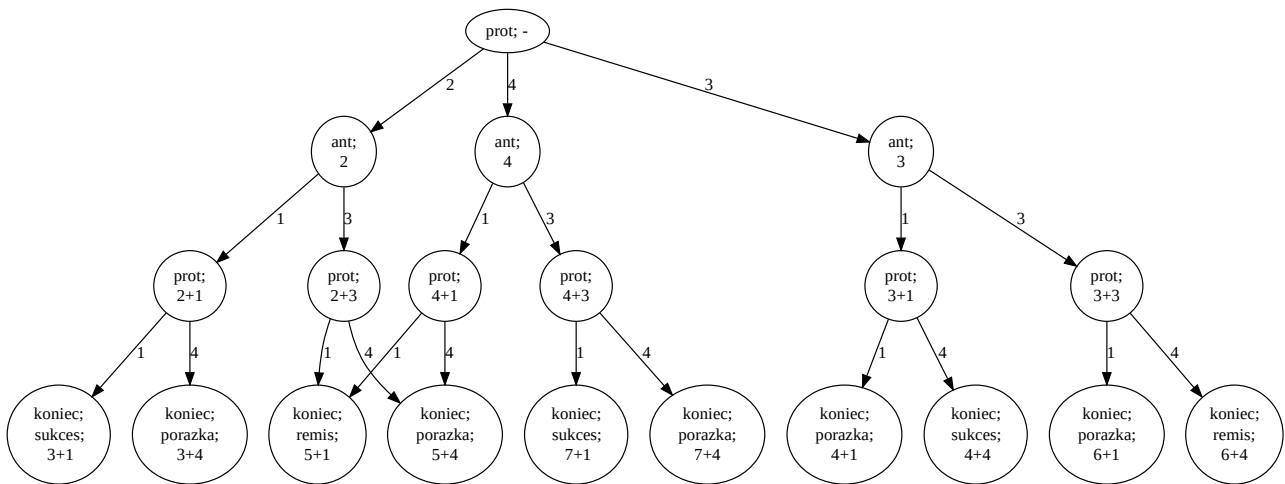
Graf gry + algorytm MinMax

Graf gry służy do przedstawienia wszystkich możliwości (stanów) gry oraz zależności między tymi stanami za pomocą grafu skierowanego. Oto główne założenia:

1. Gra jest dwu-osobowa, naprzemiennie wybierają akcję protagonista (nasz gracz) i antagonistą (wróg) dopóki nie dojdzie do zakończenia gry.
2. Zakłada się, że gra w końcu się skończy, istnieje wiele możliwych zakończeń.
3. Obaj gracza dokładnie znają konsekwencje swoich wyborów, a wybór każdej akcji daje znane rezultaty (brak czynnika losowego, gra jest całkowicie przewidywalna).
4. Pierwszy ruch może dokonać protagonista albo antagonistą.
5. Pojedynczy węzeł w grafie opisuje całkowicie stan gry, a krawędź opisuje akcję jaką może wybrać protagonista lub antagonistą.
6. Aktualny stan gry jest całkowicie znany przez obu graczy.
7. Węzły mogą należeć do jednego z 3 typów:
  - Kolej na ruch protagonisty, węzły wychodzące opisują akcje dokonywane przez protagonistę.
  - Kolej na ruch antagonisty, węzły wychodzące opisują akcje dokonywane przez antagonistę.
  - Koniec gry, zawiera informację o wyniku gry.
8. W zależności od stanu obaj gracze mogą mieć dostępne różne akcje.
9. W celu znacznego uproszczenia implementacji łatwiej nie łączyć kilku identycznych stanów w jeden węzeł, czyli najłatwiej jest pozostać przy drzewie i nie upraszczać grafu.
10. W grafie nie ma cykli.

Przykład 1. grafu gry

Grę trwa 3 ruchy. W pierwszym ruchu protagonista wybiera liczbę 2, 3 albo 4; w drugim antagonistą wybiera liczbę 1 albo 3; w trzecim ruchu protagonista wybiera liczbę 1 albo 4. Grę wygra protagonista jeśli po zsumowaniu wynik będzie podzielny bez reszty przez 4, a remis jeśli wynik będzie parzysty, ale nie podzielny przez 4.

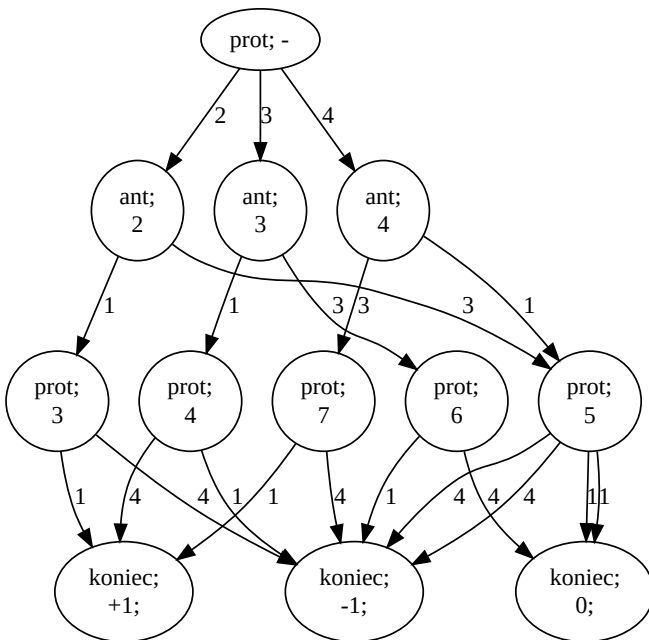

wykres wygenerowany został przez program GraphVis (dostępny również jako aplikacja online) za pomocą skryptu widocznego poniżej.

```

graph TD
    A((prot; -)) -- 2 --> B((ant; 2))
    A -- 4 --> C((ant; 4))
    A -- 3 --> D((ant; 3))
    B -- 1 --> E((prot; 2+1))
    B -- 3 --> F((prot; 2+3))
    C -- 1 --> G((prot; 4+1))
    C -- 3 --> H((prot; 4+3))
    D -- 1 --> I((prot; 3+1))
    D -- 3 --> J((prot; 3+3))
    E -- 1 --> K((koniec; sukces; 3+1))
    E -- 4 --> L((koniec; porażka; 3+4))
    F -- 1 --> M((koniec; remis; 5+1))
    F -- 4 --> N((koniec; porażka; 5+4))
    G -- 1 --> O((koniec; sukces; 7+1))
    G -- 4 --> P((koniec; porażka; 7+4))
    H -- 1 --> Q((koniec; sukces; 4+1))
    H -- 4 --> R((koniec; sukces; 4+4))
    I -- 1 --> S((koniec; porażka; 6+1))
    I -- 4 --> T((koniec; remis; 6+4))
    J -- 1 --> U((koniec; porażka; 6+1))
    J -- 4 --> V((koniec; remis; 6+4))
  
```

Ten sam graf można przedstawić w innej formie na przykład tak, aby można go było przetwarzać algorytmem MinMax. W tym celu etykiety służące do poinformowania o rezultacie końcowym gry należy zamienić liczbami tak, aby im większa liczba tym lepszy bym wynik rozgrywki. Nie ma jedynie słusznego rozwiązania jakie konkretne liczby mają się tu znaleźć. Przykład zmiany zapisu tego samego przebiegu gry:


```

graph TD
    A((prot; -)) -- 2 --> B((ant; 2))
    A -- 3 --> C((ant; 3))
    A -- 4 --> D((ant; 4))
    B -- 1 --> E((prot; 3))
    B -- 3 --> F((prot; 4))
    C -- 1 --> G((prot; 7))
    C -- 3 --> H((prot; 6))
    D -- 1 --> I((prot; 5))
    E -- 1 --> J((koniec; +1;))
    E -- 4 --> K((koniec; -1;))
    F -- 4 --> L((koniec; -1;))
    F -- 1 --> M((koniec; 0;))
    G -- 4 --> N((koniec; -1;))
    G -- 1 --> O((koniec; 0;))
    H -- 4 --> P((koniec; -1;))
    H -- 1 --> Q((koniec; 0;))
    I -- 4 --> R((koniec; -1;))
    I -- 1 --> S((koniec; 0;))
  
```


Algorytm MinMax

Algorytm ten służy do podpowiadaniu protagoniście i antagoniście jaką akcję należy wybrać. Podczas wyboru akcji dla protagonisty zakłada się, że antagonistista wybierze najlepszą dla siebie akcję i vice-versa. Aby algorytm działał stany końcowe grafu gry (opisujące zakończenie i wynik rozgrywki) muszą mieć liczbowy opis wyniku rozgrywki. Nie ma jednego słusznego sposobu numerowania wyników, należy jedynie nadać takie liczby rzeczywiste, aby im wynik końcowy rozgrywki był lepszy, tym wyższa liczba go opisywała. Ponieważ algorytm ten podpowie jakie akcje powinien wybrać antagonistista i protagonista, dlatego za pomocą tego algorytmu można przewidzieć końcowy wynik rozgrywki, jeśli obaj gracze będą grali najlepiej jak to możliwe.

Algorytm ten działa w sposób rekurencyjny i jest uruchamiany początkowo dla korzenia grafu gry (wskazującego na pierwszy ruch). Dla tego węzła algorytm wykona:

- Jeśli aktualny węzeł to „koniec gry” (węzeł „koniec”) wtedy zwróć wynik równy opisowi tego węzła.
- Jeśli aktualny węzeł dotyczy ruchu protagonisty (węzeł „prot”), wtedy wybierz tę akcję, która daje maksymalny (najlepszy dla protagonisty) wynik, a następnie sam zwróć ten maksymalny wynik. Inaczej mówiąc dla takiego węzła należy znaleźć taki węzeł potomny, który daje maksymalny wynik i samemu go zwrócić. W przypadku remisu należy wybrać jedną z akcji dających maksymalny wynik.
- Jeśli aktualny węzeł dotyczy ruchu antagonisty (węzeł „ant”), wtedy wybierz tę akcję, która daje minimalny (najlepszy dla antagonisty) wynik, a następnie sam zwróć ten minimalny wynik. Inaczej mówiąc dla takiego węzła należy znaleźć taki węzeł potomny, który daje minimalny wynik i samemu go zwrócić. W przypadku remisu należy wybrać jedną z akcji dających minimalny wynik.

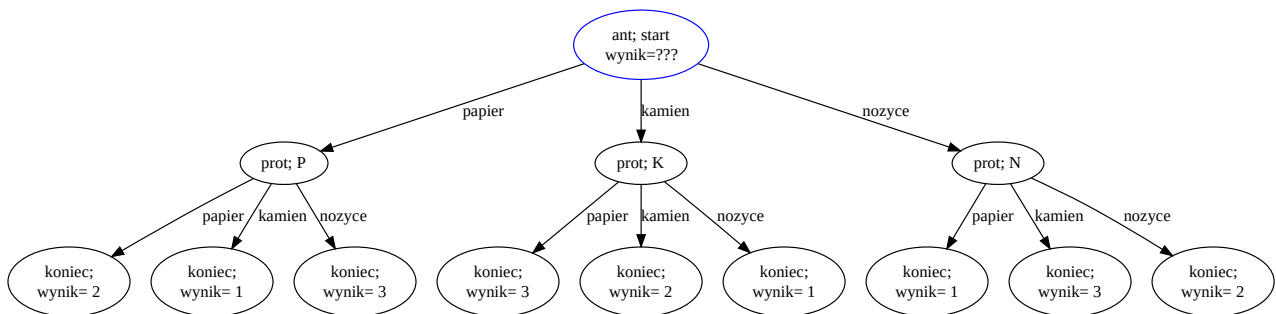
Inaczej można to napisać w postaci matematycznej:

$$MinMax(s) = \begin{cases} \text{wynik}(s) & \text{jeśli } s \text{ jest końcowe} \\ \max_a (MinMax(a(s))) & \text{jeśli } s \text{ dotyczy ruchu protagonisty} \\ \min_a (MinMax(a(s))) & \text{jeśli } s \text{ dotyczy ruchu antagonisty} \end{cases}$$

gdzie s to aktualny węzeł w grafie gry, $a(s)$ to węzeł uzyskany po użyciu akcji a dla aktualnego węzła s .

Przykład 2. grafu gry, działanie algorytmu MinMax

Najpierw algorytm uruchamiany jest dla korzenia grafu gry


```

graph TD
    Root((ant; start; wynik=??)) -- papier --> P((prot; P))
    Root -- kamien --> K((prot; K))
    Root -- nozyce --> N((prot; N))
    P -- papier --> P1((koniec; wynik= 2))
    P -- kamien --> P2((koniec; wynik= 1))
    P -- nozyce --> P3((koniec; wynik= 3))
    K -- papier --> K1((koniec; wynik= 3))
    K -- kamien --> K2((koniec; wynik= 2))
    K -- nozyce --> K3((koniec; wynik= 1))
    N -- papier --> N1((koniec; wynik= 1))
    N -- kamien --> N2((koniec; wynik= 3))
    N -- nozyce --> N3((koniec; wynik= 2))
  
```


jest większa niż 21. W przypadku, gdy po dołożeniu żetonu suma wartości żetonów na stole wynosi dokładnie 21, wtedy następuje remis.

Dla ambitnych. Proszę stworzyć graf w postaci graficznej na przykład przez napisanie skryptu dla programu GraphVis (przykłady są widoczne powyżej).

Zadanie do wykonania 2.

Należy dla stworzonego wcześniej grafu gry zaimplementować algorytm MinMax, a następnie wskazać wynik końcowy, oraz kolejne akcje wykonywane przez obu graczy. W celu uproszczenia sprawdzania algorytmu, proszę założyć, że w przypadku wystąpienia remisu należy użyć żetonu o niższej wartości.